

Alsónémedi Hírmondó

Alsónémedi Nagyközség Önkormányzatának és Képviselő-testületének ingyenes tájékoztató és kulturális folyóirata

XXVIII. évfolyam 2. szám
2018. március 15.
(ünnepi szám)

A photograph showing a group of people, mostly children, standing outdoors in a park-like setting. They are holding various flags, including the Hungarian national flag (red, white, and green) and a flag for Alsónémedi. In the foreground, a man in a dark jacket stands behind a young girl holding a flag. To his left, a woman and two children are visible. The background shows trees and a building under a clear sky.

**ÜNNEPELJÜK EGYÜTT MÁRCIUS 15-ÉT,
A MAGYAR TÖRTÉNELEM DICSO NAPJÁT!**

Március 15-e, 1848-ban Pesten

Krúdy Gyula, a magyar irodalom nagy álmódója veti papírra ezeket a sorokat 1925-ben, egy hideg esős márciusi napon, az ünnep közeledtén, a Trianonból alig ocsúdó, vérző Magyarországon: „Tavaly ilyenkor a százesztendős Petőfi Sándorról ébredezett ben-nünk minden legenda, a szibériai aggastyántól kezdve a vizaknai sóbányákban megtalált megkövesedett Petőfi holt-tetemig. Az idén, ha az utunk a Kossuth Lajos utca és a Szép utca sarkán visz el: az ifjú Jókai Mór alakját keressük ott baretto kalapjában, nemzetiszínű övre akasztott jurátus kardjával, amint a szabad sajtóról, az öreg Táncsicsról, és más sohasem hallott dolgokról szónokol a népnek...”

„Forradalom van, barátom, s így képzelheted, mennyire vagyok elemiben.” – írja Petőfi Sándor barátjának, Arany Jánosnak, majd így folytatja: „Sokan el akarják mozgalmainktól e nevet disputálni, és miért, mert nem folyt vér. Ez csak dicsősége a dołognak, de a dołog nevét nem változtatja meg. Én forradalomnak tartok minden erőszakos átalakulást, márpédig mi erőszakkal vívtuk ki a sajtószabadságot és Táncsics kibocsátását.”

A XIX. század negyvenes éveit nehéz a mostaniakhoz hasonlítani. Egész Európában, de különösen itt Középkelet-Európában: a nemzetek kirügyezésének kora volt. Tetszhalt vagy még meg sem született népek: cseh, horvát, tót, rác, oláh szinte évek alatt találták meg nemzeti egyéniségeket, a nyelvhez az írókat, a vágyálmakhoz a vezéreket. 1848 szerencsétlensége a monarchia népeinek a ránk zúdulása is valóságos „embarras de richessee”, a bőség zavara. Ezt játszotta ki a dinasztia, s ezt próbálta utólag rendezni, gyógyítani a száműött Kossuth Lajos Duna-konföderációja.

Míg a XIX. században minden önállóságra tört, nemzet éppúgy, mint egyén, ma mindennek szorulni, alkalmazkodni, behúzódni és védekezni kell. Március 15-ét azonban a megváltozott világ sem törülheti ki, nemcsak ünnepeink, de szimbólumaink közül sem. Úgy gondolunk vissza rá, mint a férfi ifjúságának arra a pillanatára, melyben pályája eldőlt, s szívverései egy hangosabb dobbanásban célt találtak. Tapasztalatlanabb volt, mint most, de épp ezért szebben, teljesebben vethette magát abba, amiért azóta is él.

Mit akartak Petőfiék? A magyar népet a magyar nemzetbe befogadni, s az így meggazdagodott nemzetet erényeivel a népek társaságába bekapcsolni. Ez több volt, mint jobbágyfelszabadítás, itt egy költő lelkében a teljes nemzet született meg az emberiség számára.

A magyar szellem 170 év óta a hihetetlen nyomás alatt beért. Sorsa azonban mégiscsak azon dől el, mennyit őrzött meg abból az ifjúságból, amellyel 1848. március 15-én a Pilvax kávéházból szabadságát kivívni az utcára vonult.

Bálint István János
helytörténész

Madách Imre: Nem féltelek hazám!

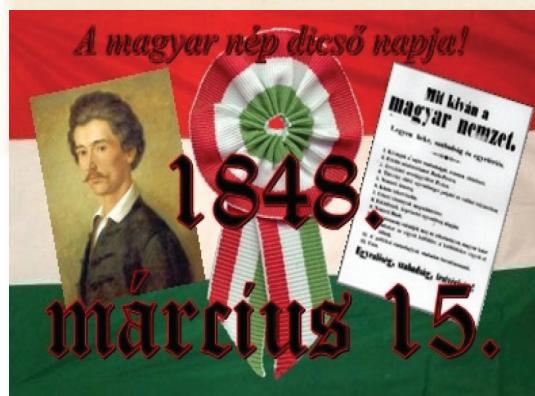
Bár ellened tör frigye zsarnokoknak,
Bár ellened tör irigy szolgahad,
Földönfutó népek megostromolnak,
Mint tengerár, megállsz, ha szikla vagy.
Nem féltelek hazám!

Eldűltél volna, mint cser a viharban,
Ha a végzet nem nézett volna ki,
Hogy élj: nem törtek meg véres csatákban
A balszerencse századévei.
Nem féltelek hazám!

Ameddig áll Branyiskód kőrakása,
Mint órjas harcaid emlékje,
Regét mond róla a Kárpát vadásza
S viharként leng rajt hősök szelleme.
Nem féltelek hazám!

Ameddig látom alföld rónaságát,
Felette múltak délibábja kel,
Szent vér hiszlalja lengő dús kalászát
És tápot a test, lélek benne lel.
Nem féltelek hazám!

Az ősi bűn küldött ránk sújtató kort,
A lánc helyét csak szent vér mossza le:
Hogy a jobb gyermek győzzön, Mózes elhalt
A pusztában s egy nemzedék vele.
Nem féltelek hát hazám!

Petőfi Sándor: 15-dik március, 1848

Pilvax kávéház

Nemzeti Múzeum

Petőfi Sándor lelkészítő szózatot intéz a néphez

Országgyűlés

Magyar történet múzsája,
Vésőd soká nyugodott.
Vedd fől azt s örök tábládra
Vésd fől ezt a nagy napot!

Nagyapáink és apáink,
Míg egy század elhaladt,
Nem tevének annyit, mint mink
Huszonégy óra alatt.

Csattogjatok, csattogjatok,
Gondolatink szárnyai,
Nem vagytok már többé rabok,
Szét szabad már szállani.

Szálljatok szét a hazában,
Melyet eddig láncotok
Égető karikájában
Kínosan sirattatok.

Szabad sajtó!... már ezentúl
Nem féltelek, nemzetem,
Szívedben a vér megindul,
S éled a félholt tetem.

Ott áll majd a krónikákban
Neved, pesti ifjúság,
A hon a halálórában
Benned lelte orvosát.

Míg az országgyűlés ott fenn,
Mint szokása régóta,
Csak beszélt nagy sikeresen:
Itt megkondult az óra!

Tettre, ifjak, tettre végre,
Verjük le a lakatot,
Mit sajtónakra, e szentségre,
Istentelen kéz rakott.

És ha jó a zsoldos ellen,
Majd bevárjuk, mit teszen;
Inkább szurony a szívekben,
Mint bilincs a kezeken!

Föl a szabadság nevében,
Pestnek elszánt ifjai!...-
S lelkesülés szent dühében
Rohantunk hódítani.

És ki állott volna ellen?
Ezren és ezren valánk,
S minden arcon, minden szemben
Rettenetes volt a láng.

Egy kiáltás, egy mennydörgés
Volt az ezerek hangja,
Odatört a sajtóhoz és
Zárját lepattantotta.

Nem elég... most föl Budára,
Ott egy író fogva van,
Mert nemzetének javára
Célozott munkáiban.

S fölmenénk az ős Budába,
Förepültünk, mint sasok,
Terhünktől a vén hegy lába
Majdnem összerskadott.

A rab írót oly örömmel
S diadallal hoztuk el,
Aminőt ez az öreg hely
Mátyás alatt ünnepelt! -

Magyar történet múzsája,
Vésd ezeket kövedre,
Az utóvilág tudtára
Ottan álljon örökre.

S te, szívem, ha hozzád férne,
Hogy kevél légy, lehetnél!
E hős ifjúság vezére
Voltam e nagy tetteknél.

Egy ilyen nap vezérsége,
S díjazva van az élet...
Napóleon dicsősége,
Teveled sem cserélek!

*„Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válasszatok!”*

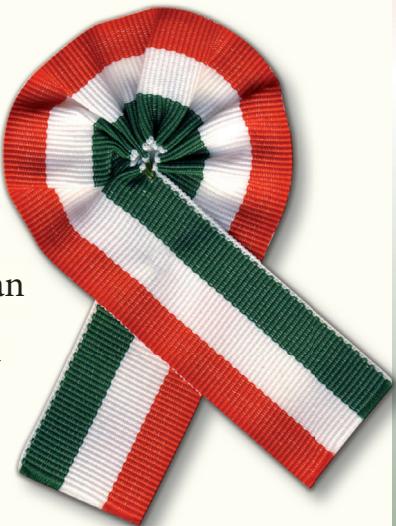
Meghívó

Tiszteettel meghívjuk
az 1848-1849. évi forradalom és szabadságharc
170. évfordulójára rendezett községi ünnepségünkre!
Ünnepi beszédet mond: **Kozma Miklós alpolgármester**
Helyszín: Szabadság tér
Időpont: 2018. március 15. 11 óra

Ünnepi program

8.00 óra	– Zenés ébresztő a faluban
10.00 óra	– Ünnepi Szentmise, Istenisztelet a község templomaiban
11.00 óra	– Koszorúzás 1848-as mártírjaink emléktáblájánál, majd
Községi Ünnepség a Szabadság téren

Közreműködők: Dabasi Hagyományőrző Honvédtüzér Egyesület
Széchenyi István Általános Iskola 7. osztályos tanulói,
felkészítő pedagógusok: Horváthné Szabó Csilla, Vásárhelyiné Nagy Éva
Boróka Néptánccsoport, vezetőjük: Józan Béláné

*Kérjük, hogy koszorúzási szándékát jelezze a Polgármesteri Hivatalban
a 29/337-101/11-es telefonszámon vagy az alonemedi@alonemedi.hu e-mail címen!*